

1894-03-02

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 24

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10762>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΪΑΝ

Επίσημα εν Κύπρω Σελήνια..... 8

Εν τῷ ἔξωτερικῷ..... 1

Πᾶσα κίτησι δέον νά γίνηται πρὸς τὸ ἄδελφον, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρω- τῆς δέον νά φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΦΗΚΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ

«Νέου Ἐθνικοῦ» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ συντάξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώ- μαις τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ο ΕΝ Τῷ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚῷ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Κύ- πρῳ Νομοθετικῷ Συμβουλίου, τὸν δ' ἐ- ναρκτήριον λόγον ἀπήγγειλεν, ὡς εἴθη- σται, ἡ Α. Ε. ὁ Μέγας Ἀρμοστής. Ὁ λόγος, ὡς εἶδον ἤδη οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν, στρέφεται περὶ τὰ γνωστότερα τῶν παρ' ἡμῖν, ἀναφέρων τὰ τῆς πα- ραγωγῆς, τῆς ὑποτιμήσεως τῶν κυ- πριακῶν προϊόντων, ὡς δυναμένης νά ἔγῃ ἐδυσάρεστον ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῶν δημοσιῶν προσόδων. εἰς τὰ τῆς γο- λήρας ἐν ταῖς γείτοσι χώραις καὶ τὰ ἀκολουθήματα αὐτῆς ἐν Κύπρῳ, ὡς καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς καταδιώξεως τῆς ἀκρίδος ἐν τῷ μέλλοντι, μετ' ὃ προ- αγγέλλει τὴν βελτίωσιν τοῦ κτημα- τολογικῷ γραφεῖου.

Καὶ ταῦτα μὲν αὖτω λεγόμε- να ἔχρουσι ἀδιαφιλονικήτως τὴν ἀ- ξίαν τῶν δὲν δυνάμεθα εὖως ν' ἀ- ποκρύψωμεν ὅτι ἀπεξεδεχόμεθα κατὰ τὴν ἐπίσημον ἑκείνην στιγμήν νά ἀ- κούσωμεν καὶ ἄλλα οὐσιασιώτερα καὶ μᾶλλον διαφέροντα τὴν νῆτρον. Τὸ λέ- γειν καὶ ἀπαριθμεῖν ποσότητας παρα- γωγῆς καὶ τὸ ἀναφέρειν τιμὰς προϊόν- των δὲν εἶνε δυστυχῶς συντελεστικόν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν ἐνὸς τόπου, ὅστις ὑπὸ παραγωγικὴν μὲν ἐποψίν παρου- σιάζεται ἀκμαίως, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἄλλην τὴν οὐσιασιώτεραν ἐποψίν, τὴν τῆς ἐκπονήσεως τῶν εἰδῶν αὐτοῦ, δὲν παρί- σταται ζηλωτός. Ἐν τῇ δευτέρῃ δὲ ταύτῃ ἀπόψει τοῦ τόπου ἦτο, νομίζο- μεν, δίκαιον καὶ πρέπον νά ἐγκύψωσιν οἱ κυβερνηταὶ καὶ νά ἀσχοληθῶσιν, ὅ- πως καταστήσῳσι καὶ ταύτην ἴσην καὶ ἐξάμιλλον πρὸς τὴν πρώτην. Ἄλ- λά ἐάν τὸ δεύτερον φαίνεται δυσπείτευ- κτον διὰ λόγους πολιτικούς, καὶ τρῦτο λέγοντες ἐνοσόμεν ταῦς ἔρονας ὑπ' ὅσῃ ἡ Κύπρος κατέχεται ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, μὴ ἐπιτρέποντας τὴν συνομολόγησιν ἐμπορικῶν συμβάσεων πρὸς ἄλλα κρά- τη καὶ τὰ ἀνάλογα, προσεδουκώμεν τού- λαχιστα ὅτι θά εἰδεικνύετο προθυμία

τις ὑπὲρ τῆς ἐξευρέσεως τρόπων συντε- λούντων εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν τιμῶν τῶν κυπριακῶν προϊόντων. Καὶ τοῦτο ὁμῶς δὲν ἐδηλώθη, ἐάν ἐγένετο, καὶ δικαιούμεθα νά φρονώμεν ὅτι ἐλάχι- στα φροντίζουσι περὶ τῆς ὕλικῆς ἐν- δοκιμήσεως τῆς Κύπρου.

Ἡλπίζομεν ὅτι ἐν τῇ ἐπαύρῃ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Νομοθετικῷ Συμβουλί- ου θά ἐξηγγέλλοιτο τὰ δυνάμενα νά προαγάγῳσι εἰς εὐήμεριαν τὸν τό- πον καὶ νά ἀπομακρύνωσιν ἀπ' αὐ- τοῦ ἐπικειμένους ὀλέθρους προσεδουκώ- μεν ὅτι θά ἤκούομεν σκέψεις καὶ σχέ- δια μέλλοντα νά νομιμοποιηθῶσιν ἐν τῷ νῦν Συμβουλίῳ, ἀναφερόμενα εἰς τὰς ἐγκαταλειμμένας ἀποστατευτοὺς παραγωγικὰς δυνάμεις, μελέτας ἀναγομένας εἰς ἔργα ὑδραυλι- κά, εἰς τὰφορῶντα εἰς τὴν ἐμπορίαν, εἰς ἔργα λιμενικά, ὧν ἡ χρησιμότης ἐμφανέστερον καταδεικνύεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Ἄλλ' ἡμῖα Σύνο-δος καταλείπει εἰς τὴν ἄλλην τὰς ἐρ- γασίας ταύτας καὶ ὁ χρόνος παρέρ- χεται μαραινῶν τὰς ἐλπίδας τῶν Κυ- πρίων καὶ φθίρον τὰς ζωτικὰς δυνά- μεις τοῦ τόπου.

Δὲν πρέπει νά παρέλθωμεν ἐν σιγῇ ὅτι ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀρμοστής ἐκδελῶι ἔφρασεν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς παρ' ἡμῖν δημοτικῆς παιδείσεως. Ἄλλ' ἵνα ἡ ζηλωτὴ αὐτῆ ἐφρασις τοῦ ἀνωτάτου ἀρχόντος πραγματωθῇ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου ἀνάγκη εἶνε πρὸς πολλοὺς ἄλ- λους νά ἀυξήθῃ καὶ τὸ μέχρι τοῦδε χορηγούμενον εἰς τὴν παιδείαν ποσόν. Ἴσως δὲν ἄλλοι οὐδὲ πρὸς τοῦτο καλὴ θείησις, ἀλλὰ δυνατὸν νά αἰτι- ῶνται τὸν πρὸς τὴν Ἡύλην φόρον, ὅ-στις ἐκμυζᾷ πῖσας τὰς ζωτικὰς δυνά- μεις τοῦ τόπου. Ἐάν ἀληθῶς τὸ ὑπέρογκον ποσὸν τὸ ἐτησίως τελούμε- νον τῇ ἰψήλῃ Ἡύλῃ εἶνε ἐσκόπελος, ἐπ' οὗ ναυαγοῦσιν αἱ ἀγαθαὶ προθέσεις τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων, ἄς ἐξεύρωσι μέσον πρὸς ἐλάττωσιν τοῦλάχιστον αὐτοῦ, εἴτε δι' ἐξωνήσεως τῆς Κύπρου εἴτε διὰ τινος ἄλλης τοῦ φόρου μετα- τροπῆς οὐχὶ δυσευρέτου ὑπὸ οικονομολόγων, ὅπως ἀρθῇ τὸ μέγιστον τῶν κω- λυμάτων τῆς κυπριακῆς εὐδαιμονίας.

Ἡ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Ἡ ΕΛΛ. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Τῇ Συντάξει τοῦ «Νέου Ἐθνικοῦ».

Τέλος πάντων ἀνεώχθησιν καὶ ἐ- φέτος τοῦ Νομοθετικῷ αἱ θύραι καὶ οἱ ἐλλεκτοὶ τοῦ λαοῦ συνήλθον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ὅπως φωνάζωσι συζητή- σωσι, κόψωσι, ράψωσι καὶ εἰτὰ ἐπανα- κήψωσι ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια μὲ ἐλα- φρὰν καὶ ἐπαναπεπαυμένην τὴν συν- εἰδήσιν, ὅτι ἐπέτελεσε τὸ πρὸς τὴν πατρίδα ἱερὸν καθήκον του. Πολλὰ καὶ ποικίλα νομοσχέδια τεθήσονται ἐπὶ τῆς Νομοθετικῆς τραπέζης, ἀλλὰ τὴν προωδὴν κατὰ τὴν ἀποτέλει τὰ περὶ παιδείας πραγματευόμενα. Ἀνεξήγητος ἡ φι- λοσοφία, ἣτις κατέλαβε τὴν πατρικὴν (sic) ἡμῶν κυβέρνησιν, ἀλλ' ἀκατα- νόητος καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου μεροληψία αὐτῆς διὰ τί τάχα νά μὴ μεριμνᾷ παντάπασι καὶ περὶ τῆς ἐκ- παιδεύσεως τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ὀ- θιωκῶν; διὰ τί διὰ μὲν τὴν δημο- τικὴν ἐκπαίδευσιν πενταπλῆ καὶ ἐ- ξαπλῆ νά παρουσιάζῃ νομοσχέδια, διὰ δὲ τῆς Ὀθωμαν. οὐδὲ ἐν; Κυβερνησις, ἣτις ἐν παντὶ ζητήματι καὶ πάσῃ ὑ- πὸθεσίᾳ προτιμᾷ τὴν Ὀθωμαν. κοινό- τητα, καίπερ καταπληκτικὴν μειο- νότητά ἀποτελοῦσαν, κυβερν. ἣτις ἐν ἅπασι τοῖς ἐπισήμοις αὐτῆς ἐγγράφοις προτάσσει τὴν Ὀθωμαν. καὶ ἐπιτάσ- σει τὴν Ἑλλην. μετάρρασιν; κυβερν. ἣτις δὲν διστάζει νά χαρίζῃ τὴν ζω- ἤν εἰς Ὀθωμανοὺς φονεῖς ἀνευ τῆς ἐ- λαχίστης ἐλαφρυντικῆς περιπτώσεως, διὰ μόνον ἴσως τὸν λόγον, ὅτι οἱ μὲν φονεῖς εἰσὶ τούρκοι, ὁ δὲ φονευθεὶς χρι- στιανός, φαινόμενη αὖτω καὶ τούρκων τρυφερότερα, πῶς ἐν τῷ ἐν λόγω ζη- τήματι ἐφάνη τοσοῦτον φιλέλλην; ἀρὰ γε τὰ αἰετὰ μέλη, ἀτίνα καὶ μό- να θά φέρωσι πᾶσαν τὴν εὐθύνην διεί- δον πῶς ἐγκρατεῖ ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτῆ πρὸς τὴν Ἑλλην. ἐκπαίδευσιν κυβερνη- τικὴ ἀγάπη; ἡμεῖς τῶν ὀπείων ὁ πε- ριωρισμένος νοῦς δὲν φθάνει πολὺ μα- κρὰν, θεωροῦμεν ταῦτα ὡς τὸ δόλωμα ἐκεῖνο, ὅπερ τίθεται ἐν τῇ μυάγρα, οὐχὶ πρὸς τροφήν, ἀλλὰ πρὸς σύλληψιν

τῶν μυῶν, οἵτινες ἐνταῦθα εἰσὶν οἱ δημοδιδάσκαλοι, ἀρὰ γε ἀπατώμεθα; Τὸ συνεχές, τὸ δεακκὲς ὄνειρον, ὅπερ διαταράττει τοὺς ὕπνους τοῦ αἰδέσι- μωτάτου ἐπόπτου τῆς παιδείας, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἀπέτυχεν, εὐτυχῶς, χάρις τῷ γενναίῳ ἄρῳ Κυμβερλίῃ, ν' ἀποκλεί- σῃ τῶν ἑλληνικῶν δημοτικῶν σχολεί- ων τὴν Ἑλλην. ἐκπαίδευσιν καὶ ἀφ' ἧς ἀπέτυχε μετὰ ἐπανειληγμένους ἐκδό- σεις προγραμμάτων, μετὰ κολοβώσεως χορηγίῳ εἰς σχολεῖα διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι ἐδιδάσκοντο ἐν αὐτοῖς Ἑλ- ληνες συγγραφεῖς, μετὰ σφοδρὰς πα- ρατηρήσεως, ὅτι οὐδὲν πρέπει ν' ἀναπτύσ- σῃται ἡ Ἑλλην. ἱστορία, οὐδὲ καί- ποτε τὸ ἱστορικὸν ἐν ἱστοριούμενων δάσκαλων (οἱ ἑλληνοῦπιοὶ) ὅτι ἡ ἀρχαία Ἑλλάς περιελάμβανε καὶ ἄλ- λας χώρας, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς Ἀγγλι- κοῖς γεωγραφικοῖς χάρταις! σημειου- μένων, νά περιορίσῃ αὐτὴν, μετὰ ταῦ- τα πάντα λέγομεν, τὸ συνεχές καὶ δι- ακκὲς αὐτοῦ ὄνειρον εἶναι, νά κόψῃ τὸ νερὸν ἐκ τῆς πηγῆς πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐρετοῦ, νά ὑποδουλώσῃ ὀθιωτῶ- τοὺς διδασκάλους καὶ ἐπέτυχε μὲν ἐν μέρει τούτου δυνάμει ἐγκυκλίου τινός, ἣν ἀπέστειλε πρὸς τὰς ἐφορίας τῶν σχολείων ἐν ἀρχῇ τοῦ τρέχοντος σχο- λικοῦ ἔτους καὶ εἰς τὴν αἰ ἐφορίας ὑ- πήκουσαν, ἀγαθῇ τῇ πίστει, ἀλλ' ἡ ὑποδουλώσις δὲν ἐγένετο τελεία καὶ ἱκανοποιητικῇ.

Ἄρα τοῦδε οἱ διδασκαλοὶ συνεψώ- νουν μετὰ τῶν ἐφοριῶν, συνέταττον τὰ συμβόλαια τῶν δυνάμει τῶν ὀπείων αἰ ἐφοριῶν ἦσαν ὑπεύθυνοι πρὸς ἀπότι- σιν πλήρους τοῦ συμφωνηθέντος μισθοῦ ἄντε πολλήν, ἄντε ὀλίγην χορηγίαν ἐχρηρῆγει ἡ κυβέρνησις, (τὸ πολὺ ἀπέ- θαινε πρὸς ὄφελος τοῦ χωρίου, ὡς ὀ- λίγην πρὸς ζημίαν αὐτοῦ,) ὥστε οἱ δι- δασκαλοὶ ἐτήρουν ἀνεξαρτησίαν τινὰ μὴ δυνάμενου τοῦ κυβερνητικοῦ ἐπό- πτου νά ἐπιβράσῃ τῷ μισθῷ αὐτῶν ὅ-θεν ὁ αἰδεσιμώτατος ἐν τῇ ἐξαιρετικῇ αἰδοῖ, ἣν τρέφει πρὸς τὴν ἠθικὴν τῶν ἄλλων ἐλευθερίαν, διέταξεν ἐφέτος ἵνα τὰ συμβόλαια διαλαμβάνωσι μόνον περὶ ὠρισμένου μισθοῦ, ἀνεξαρτήτως τῆς κυβερνητικῆς χορηγίας τούτου

δι' ουδέναν άλλον θεβαίως, εγένετο σκοπόν, ειμή όπως έχη ο Επόπτης να επιδεικνύη τοίς, ουχι κατά τας της κυβερνήσεως επιθυμίας, αλλά κατά τας ανάγκας της πατρίδος ποιητουμένους διδασκάλους τους εδόντας του δια της απειλής της ελαττώσεως της κυβερνητικής χορηγίας, αλλά και τούτο δεν έφερε άσφαλώς εις το επιδιωκόμενον έρετόν τέμα, και ιδού λοιπόν εις μέσον το «περί λήψεως προνοίας περί του διορισμού και της πληρωμής των διδασκάλων των λαμβανόντων κυβερνητικήν χορηγίαν δημοτικών σχολείων» νομοσχέδιο, και έ δίδεται τω Επόπτη των σχολείων, ένα τή βοήθεια και δύο άλλων, παρά του Μ. Αρμιστού και τούτων! διοριζομένων!! άπορασίχη όποια πρόσωπα διορισθήσονται διδάσκαλοι (άρθ. 6) και και' ο δέδοται τω Μ. Αρμιστή, ένα κατόπιν ενθέσεως του Επόπτη των σχολείων!! έμπορη να παύη διορίσσετε διδάσκαλον!! (άρθ. 16) βλέπετε, ώ διορισμοί διδάσκαλοι, όποιας σιδηράς άλλουσι δεσμευθήσεται και όμως αντί να έγερθητε σύστημα και να καταπολεμησθε αυτάς άλλοι μένετε άπραγής θεαταί και άλλοι πόθεν, ουχ οίδαμεν, όρμώμενοι, παρακινούτι τους νομοθέτας να τός επιψηρίσωσιν! Επί 16 η' δη' έτι συζώμεν μετά των Άγγλων κω... όν κατενόησκαμεν, ότι ουδέ εν θήμα κάμνουσιν ουπι... λην ολλοκνώσιν άνευ άτομικού συμφέροντος! και εκείνους μόν δεν μεμρόμεθα δι' ου έργάζονται προς το ίδιον αυτών συμφέρον, μεμρόμεθα όμως εν πλήρει, φρονομένη, δικαιοματι εκείνους των ημετέρων, οτι ους έργάζονται συν αυτίς, όπως άραιρίσωσιν άφ' ημών και αυτά τα έρωτατα ημών θρησκευτικά και εθικά δικαιώματα, άπερ και αυταί οι παύσαι έπαύσθησκη, την ελευθερίαν, δηλαδή εθνικήν και θρησκευτικήν ελευθερίαν, και ο πολυλοκώσιν και αυταί τή ημετέραν ημετέραν.

Νόμιμο αίρεται Νομοθέται, προς ημάς αποτεινόμεθα, συλλογισθήτε όποιαν βραβεία εθούχη, άπ' ε' αναί της τε πατρίδος και της Εκκλησίας, αναλαμβάνει συλλογισθήτε πρώτον αν η' διακομής 240 περίπου διδασκάλων, και όλων αυτών και εκάστου ίδιχ' όυναρχία και κατά πόσον δυνατόν, να ώριλήσθη την πατρίδα και έπειτα ιδίαίς χερσί να διορίτε και διδόμενους χερσί τε προσίτε να παραδώσθε, τή κυβερνήσει, συλλογισθήτε ότι ο υπό τός βραβεία των καθ'ήκοντων λαοποιήσαντων λαός εβίβησθε και έταίεν ημάς εκεί, όπως προσπατούτε τα δικαιώματά του και ουχι όπως άραιρίτε δικαιώματα και επιβλήθητε καθήκοντα τός θάρος της προλογίας εις μέγιστον, διν έπιδέρχεται έπαύσσειν διότι αι δυνατόν του προλογομένου εζητήθησαν συλλογισθήτε έλεος και την άμερόληπτην ιστορίαν, ητις θ' άπορυν-

θη ημεραν τινά υπέρ η καθ' ημών. Ταύτα κ. Συντάκτα τού «Νέου Έθνους» παρακαλώ, ίνα δημοσιεύσθητε εν τινι φύλλω της υμετέρας έφημερίδος.

(Εκ της Έπαρχίας Λάρνακος.)
Φ. Η.

ΕΞ ΙΝΔΙΩΝ
(ΗΜΕΤΕΡΟΥ ΑΝΤΑΓΚΡΟΚΡΙΤΟΥ.)

ΕΝ ΒΟΜΒΑΪ η' 29) 10 Φεβρουαρίου 1894.
Τή Συντάκτη του «Νέου Έθνους»

Πρό τινων μηνών είχαν συμβη ταρχαί και διαπληκτισμοί μεταξύ των Μωαμεθανών και Βουδδιστών της Βιρμάνης. Και ταύτας μόν, κατόπιν έκαιοντάδος περίπου θυμάτων, κατέπνιξεν η μεγάλη στρατιωτική δύναμις και η δια τηλεδύλων φρουρήσι των διαφόρων τεμενών. Νυν όμως έτεραι ταρχαί έξερράγησαν εν Γεόλα (160 μίλια μακράν της Βιρμάνης) τσοσόν απροόπτως και μετά τήσς σφοδρότητος, ώστε άμφισβήλω, αν θα δυνήθη εύκόλως και ταχέως να καταστειλή αυτάς η Άγγλική Κυβέρνησις.

Τό αίτιον των συγκρούσεων ουδέν άλλο εινε η θρησκευτική. Οι Μωαμεθανοί δηλαδή προς πείσμα των Βουδδιστών σράζουσιν άγριάδας, αιτινες εινε έσοι εις αυτούς. Κατά συνέπειαν όδοι βραβείως φέροντες την κατά της θρησκείας των ύβριν ανταποδίδουσι τή αυτά, και τοιουτοτρόπως γινόμεθα θεαταί τοιούτων έμφυλιών σπυραγμών, βλέπομεν πλήρη ανθρώπων άγριμένων υπό φανατισμού, έσοις τυγχάνει άπέρροια της παύσης άμαθίως, ητις βραβείως και' άπώσας τας Ινδίας, να προσβάλλουσιν άλλήλους, να προσπολίσαι τους ναούς των και να καταστρέψουσι τας περιουσίας των.

Ήρκεται δε αι περιστάσεις, υφ' ός πράττουσι ταύτα και άξιον άπερίας και ύπερον εινε πώς εις τοιαύτα μικρά και άσθενικά σώματα, ως τή των Ινδών, έμφωλευεί ποσαύτη κακία μετατρέπουσα και παρουσιάζουσα τον άνθρωπον ουχι πλέον ως όν ευγενές, ως όν λογικόν, άλλ' ως σίγριν αίμοόροον.

Τα θήματα των εν Γεόλα συγκρούσεων, κατά την πρώτην ημεραν άνέρχονται εις τριάκοντα. Φόβος δε ύπάρχει μή τό καχόν άνανεωθή εν Βιρμάνη, διό αι έπί τούτω άρχαί λαμβάνουσιν αυστηρά μέτρα και στρατός και' έκίστην διοέρχεται τας όδούς της πόλεως προς έκρόδησόν.

Η εις Άρκανιστάν Άγγλική έπιτροπή παρατώσασα αίσιώς κατά την έπιθυμίαν της άγγλικής κυβερνήσεως την προς τον Έμίρη άποστολή της έπιστρεψεν ηδη εις Άγγλίαν προτρέψασα τον Έμίρη να μεταβή εκείσε και μεταλάβη τού άγγλικού πολιτι-

σμοϋ έπως μεταδώτη τούτον εις τους υπηκόους του.

(Ο έμπορικος ένταθλα κόσμος σπουδαίας ύπέστη ζημίας εκ της μεγάλης ύποτιμήσεως τού άργύρου άγγλική λίρα ητις πρό δύο μηνών έτιμάτο άντι 14 ρουπιών νυν τιμάται 17 1)2. Φυσικώ τω λόγω οι έμποροι άνεστατώθησαν, πολλοί έσταμάτησαν τας πραγαγγελίας των και άλλοι περισσότερον έκτενεμένοι εις τας χορηματιστικας συναλλαγας, διεκόψαν τας πληρωμας των, ως λέγεται.

Μεγάλη πυρκαϊά μετέβαλε περιουσίας άξιως ένος έκκατομμυρίου φράγκων περίπου εις καπνόν και εις τέφραν.

Εις δύο γλιιάδας άνέρχονται οι εκ χολέρας θάνατοι εις τας νοτίας έπαρχίας Ινδιών κατά τον τελευταίον μήνα. Λαμβάνοντες όμως ηπ' όφιν τον μέγαν αριθμόν των κατοίκων και την νόσον ητις εινε ένδημική, δεν θα άπορήσωμεν.

I. A.

Ός γνωστόν, πρό τινος εγένετο ύπο τού κ. Ν. Ρώσσου, δικηγόρου των άρκανών Ι. Α. Παπαζ, έρεσις εις Λονδίνον της απορασεως τού έ. Λευκωίτη έρεμίου, η έδ' έτυμηγορία η, το δικαστικόν τμήμα τού ιδιαιτέρου συμβουλίου της Άνάστης έξέδωκεν ά. α. γ. ηριζει νομίμως κληρονομίαν του πατρός των τή όρμα... ως ητις και ητις τερματι... τούτον προέδρου τού δικαστηρίου Λάρνακος κ. Αστέλης, υφ' ου έδικάσθη πρωτοδικος η ύπόθεσις. Περ τής δικής ταύτης αναγκώσκαμεν εν τή Νέα Ημερα της Τεργιστης τα έρωμενα άξιανάγνωστα.

«Ο «Χρόνος» πραγματεύεται εν κυρίω άρρωρον περίεργον δικήν ύποβλήθη. άν πρό τινος εις τή έδομηγορίαν τού δικαστικου τμήματος τού ιδιαιτέρου συμβουλίου της άνάστης, όπερ άποτέλει το άνωτατον δικαστήριον τού άπεριότου βρετανικού κράτους και κρίνει ζητήματα συνδεόμενα προς τή θρησκευτικά, τους θεσμούς, τους νόμους, τας έξουσ, τή, ιστορίαν παντοίων φυλών. Οι σιμνοί νομομαθίς, οι παρακαθήμενοι εν τω ιδιαιτέρω συμβουλίω της άνάστης, ότε μόν δικάζουσι κατά τας κανονικόν δικαίον ως Σύνοδοι, ότε έε κατά τους έρωραίους γαλλικούς νόμους, οτινες ισχύουσιν εν Καναδά, ότε δε κατά το ρωμαϊκόν δικαίον, όπερ οι Ολλανδοί άπέδειξαν ισχύον εν τω Αρωτηρίω της Καλής Έλπίδος, ότε δε κατά τας παναρχαίας έρωάς Βιβλους των Ινδών, ότε δε κατά τας διδάγματα τού Προφήτου. Εις τήν άνασσα, εν τω συμβουλίω ως ποτε εις τον Καίσταρα της Ρώμης υποβάλλουσι τας διαφορας των και αι μαλαγγιας πατριαί των Ιμαλαίων και οι έρωρόδωροι των Ιραχωδών, ήριων και κροσση ημεροίς έρωρότες περί της έρωρότης θούσην και ττωίσι άλλις, εις ους άμφισβητείται τό δικαί-

ωμα να ρίπτουσι τή δικαίω των εις Ιησουστρόφον όρμον. Η δική, περί ης όμιλεί δια μακρών ο «Χρόνος», ύπεβλήθη εκ μιας τών νεωτάτων κήσεων της Άγγλίας, της Κύπρου. Καθολικός τις Κύπριος ένωμρέθη γυναίκα όρθόδοξον, όπως νομιμοποιήση τας τέκνα του, έπρόκειτο δε ν' άποφασισθή άν η νόμιμος θέσις των τέκνων θα έρρωθμίζετο κατά τόν κανονικόν δικαίον η κατά τον μωαμεθανικόν νόμον. Τα δικαστήρια της Κύπρου παρεδύγησαν ως ισχύοντα τον μωαμεθανικόν νόμον αλλά τό συμβούλιον της άνάστης άπεράνη ότι πρέπει να εφαρμοσθή τό κανονικόν δικαίον, ότι έπομένως τό τέκνα τού θανάτου καθολικού εινε νόμιμα και δικαιούνται να κληρονομήσωσι τον πατέρα. Τα έπιχειρήματα ήρυσθη εκ της παρελθούσης ιστορίας της Κύπρου. Ότε κατεκτήθη η Κύπρος υπό των μωαμεθανών, τό όόγμα της νομιμοποιήσεως, άγνωρισμένοι υπό τού κανονικού δικαίου. Ισχυεν επί της ηήσου, οι δε νέοι κύριοι έπέστρεψαν εις τους χριστιανούς των διαφορών θρησκευμάτων να εφαρμοζουσι τους εκκλησιαστικούς αυτών νόμους και η ελευθερία αυτη καθιερώθη κατά τους νεωτέρους χρόνους υπό διαφόρων Χαίτων. Η άπόρσις τού ιδιαιτέρου συμβουλίου της Άνάστης έχει έσως σημασιαν τινά και ως προς τό ζήτημα των προνομίων τού γραϊκικού πατριαρχείου, όπερ άνεκνήθη πρό τινων έτων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΔΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΥΠΟ Γ. ΛΟΥΚΑ
(Συνήχθη εκ τού προηγουμένου φύλλου.)

Άφού κάπως εκ των είρημέων θα ήδυνήθη άμυδρώς πως να σχηματίσωμεν ιδίαν τινά περί της ιδιότητος της ψυχής θα ήτο πολύ άτοπον να μη θελήσωμεν να είπωμεν, τι και περί της τελευταίας κατακείας της ψυχής τού όθλ. άπέρχεται έγκαταλείπουσα τό σώμα ημών. Σχεδόν πάντες θεβαίως εκ της εκκλησίας πεπεισμεθα ότι αυτη άπέρχεται μόν εις ουρανίους μονάς, εις ουρανίους κατοικίας, εις αυτόν τον Παράδεισον, έαν εν τω κόσμω έζησκησε τας ύπεργουμένους υπό τού Θεού άρετάς, εις αίώνιον δε τιμωρίαν, την κόλασιν, έαν τού αντίον ήκαλούθησε της κακίας την όδόν. Τήν ιδέαν ταύτην σχεδόν πάντα τά έθνη πάσαι αι φυλαί τού κόσμου έχουσιν ιδίως δε η φιλοσοφία παραδέχεται την άθνασταν της ψυχής. Ο Σωκράτης, ο Πλάτων πολλάκις ώμιλήσαν, περί τού ζήτηματος τούτου και άπέδειξαν τήν αλήθειαν. Γενέσθαι των φιλοσοφούντων περί τούτου παραδύχονται τήν εις τον κόσμιν επαύδον και μετεμψύχουσιν ό έπιτινχών τωμάτων ην και τινά εκ των σημερινών πεπολιτισμένων σχε-

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Η ΑΠΑΡΤΙΑ

Διαφοροτρόπως κρίνουσιν αι άθη-
ναϊκαι έρημερίδες τα της συνεδρίας
της βουλής, και την η κυβερνητικη κα-
τώρθωσι να σχηματιση άπαρτία.
Ούτω το τρικουπικόν Αστυγραφεί:
«Εν τώ μέσω φρενητιωδών ζητωκραυ-
γών και γερολορημάτων, ο πρόεδρος
της βουλής άνεκοίνωσε χθες τον κα-
ταρτίσμον της άπαρτίας δια ψήφων
111. Ούτω διεγράφη και η τελευταία
πομφόλυξ, εν τή οποία εκάστη των
μερίδων της αντιπολιτεύσεως έβλεπεν
αντικατοπτριζόμενα τσαυτα όνειρα
και πόθους, πτηστούσαι δε και δειλαι
δεν έτόλμησαν καν να έμραμισθώσι
κατά την συνήθειάν των εν τή αλήθι-
ση μετά το σχηματισμόν της άπαρ-
τίας, άλλ' άλλαι μιν εκ των προσελ-
θόντων εις τή βουλήν και αναμενό-
των εις τα δωμάτια έξηλθον δια της
οπισθίας θύρας άλλοι δε διήλθον δια
μέσου του μνησμένου κατ' αυτών πλη-
θους, κύπτοντες ώχρη υπό τας θερ-
μώδεις αυτού επιδοκιμασίας.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΕΙΣ

Ηλούσιος της φυτοκόμος έβδουμη-
κόντουτης την ήλικίαν απεβίωσεν υπό
δραματικας περιστάσεις.
«Ο γηραιος όντος εκέκμητο υγι-
πολύ μακράν της κατρείας του, λαμ-
πρά θερμικήσια· νύκτα δε τινα ελη-
σύνθησεν ανανεώση την πυράν του
θερμαγωγού την εν αυτώ εύρισκουμέ-
νην. Η έκρηξις δέ την έλλειψίν του
καυτην ήρξθη την θην της προηίας
ώραν και μετέθε εις το θερμικήριον
του.
«Ενώ δέ ήργαζέτο εις την έργα-
σίαν του άρνως τα ένδύματά του ήρ-
χισαν να καίωνται και εν ριπή ό-
φθαλμού είδεν έαυτόν περιστασιμω-
νών από φλόγας.
Μετά της μεγαλήτερας δέ ψυχραι-
μίας έπρεξε εις μιαν δεξομένην τοπο-
θετημένην εν τώ μέσω του κήπου επί
τω σκοπέλω ριπή έντις αυτης. Δυ-
στυχώς το ύδωρ ήτο παγωμένον· ο ά-
τυχος γέρω έδικμασε να θραύση τον
πάγον πλην ρεθ! άπαται αι προσά-
θειαι του απεβήσαν μάταιαι· τότε ήρ-
χισε να ώρνηται εκ των πόνων, έδρα-
μεν εξ ου υπερειήθησε την απόστασιν
ήτις τον εχώρησεν εκ της διαμονής
του, φθάνει και εκπνέει επί του ούδαυ
της θύρας του. Το σώμα ήτο ολοτε-
λώς απηθρακωμένον.
ΚΟΜΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΕΙΩΝ.

Εργαστασιάρχης τις εν Ούγγαρι-
α είδορήσε την αστυνομίαν ότι κατέχει
κόμην, δι ής εύκόλως δύνάται τις να
συλλαβη τους κλέπτας. Ο εργαστασι-
άρχης όντος παρετήρησεν ότι από τι-
νων έβδουμάδων το ταμείον του καθη-
μερινώς έλεηλατείτο υπό άγνωστου
κλέπτου.

ΝΙΦΑΔΕΣ

Ο ΚΑΚΕΝΤΡΕΧΗΣ ΡΑΔΙΟΥΡΓΟΣ.

Τα θηρίον τουτο έπλασεν ο θεός (αν
είναι πλάσμα του θεού) εν στιγμή ει-
ρωνείας και ένεργήσεν αυτώ ψυχην
εν στιγμή ήργης· δια τουτο τα σπλάγ-
χνα αυτού καταβιβώσκει το πυρ της
κακεντροχείας, η δε πνοή του είναι
δηλητηριώδης. Και εν καιρώ ψυχους
αυτός αισθάνεται ζέστην. Ραδιουργεί,
διαβήλλει, ύβρίζει την κοινωνίαν, εν
μέσω της οποίας ως λυμειώ· ζη και ο
τουτός ραδιούργος δεν αισχύνεται ά-
ποκαλών τους άλλους ραδιούργους·
ουδένα φίλον έχει· βραδίξει σχεδόν πάν-
τοτε μόνος, οιδε γινώσκοντες αυτόν
άπορούσι πως εν τόσω μικρώ σώματι
χωρεί κολοσσός τώσης κακίας.

(«Ήπεται ο χαρακτηρισμός του ά-
ναιδούς.)

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ

Τουότον τίτλον φέρι το νέον μου
έργον, το όποιον παρατίδω μετ' όλί-
γον εις την Ελληνικήν δημοσιότητα.

Είνε έργον νεανικόν, απαύγασμα
ψυχής όνειροπόλου και καρδιάς πα-
σχούτης, χαρκαθέν εν στιγμή νεανι-
κού ρεμβατισμού, άνήκον εις την πραγ-
ματικότητα μάλλον η εις την φαντα-
σίαν.

Το έμπιστεύομαι ως μύχιον μυστι-
κόν, εις την εύέλπιδα νεολαίαν μί-
ας φυλής, ήτις παρά τας λειποψυχίας
και τας κακούχιας αυτης ουδέποτε έ-
παυσεν ελπίζουσα και όνειροπολοῦσα.

Το χρυσόν όνειρον, το όποιον πλη-
νάζαι υπέρ τον εθνικόν ήμῶν βίον, θα
πραγματοποιηθή μίαν ήμίραν πεπω-
μένως· τίς την εύθυσιάωη του μέλ-
λουτος εότητα άήκει το μεγα έργον
της άναγενήσεως, είτε ούτη η σή-
μερον γεννωμένη, είτε η μέλλουσα να
ανατείλη αυριον;

«Αλλ' η ήως υπορώσκει ήδη η έλ-
ληνική γλωσσα εξέρχεται εκ του χα-
ρους τώτων αιώνων, ώραία και άγλαή,
ως άλλοτε ποτε, οιδε γραπτος λόγος
δεν θα βραδυη, να μορρωθη, καθιστά-
μενος το όργανον, δι ου η έλληνίζουσα
Ανατολή θα εκραστή τα διανοήματα
και τους πόθους της.

«Εύτυχεις οι συγγραφεις του μέλ-
λουτος! Θα ώσιν απηλλαγμένοι της
ροβερδας αυτης βασάνου των άγγελων,
δι ου ημεις μιν ταπεινούμεθα, κατα-
βασανίζονται δι οι άτυχεις ήμῶν φί-
λοι!

Είνε να ήνε αυτη η τελευταία μου
συγγραφική έπαπειία.

Γ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ
δημοσιολόγος

«Εν Περαισιαις ήη 1. Ιανουαρίου 1894.

Συνδρομηται έγγράφονται και εν
τω γραφείω του «Νέου Έθνους».

δόν εθνών απάζονται και ακολουθου-
σι, την ιδιόρρυθμον ιδεαν ταύτην. Αλ-
λά και η ιδέα αυτη φαίνεται παριγ-
κωνισμένη υπό της καθαρής και όρ-
θης φιλοσοφίας, μη επιβεβαιούντος αυ-
την ουδέ του Σωκράτους, άλλ' ύπεδει-
χνύντος σταθεράν τινα διαμονήν των
ψυχών εν χώρα τινι συγκεκεντρωμέ-
νων και απηλλαγμένων των δειών.
ως ο εξής μετά του Κέβητος διάλο-
γος ύπεμφαίνει. Κέβ. «Ω Σώκρατες τα
α μιν άλλα εύρίσκω δια όρθά σου μάς
«λέγεις, τα περι ψυχής όμως άμφιβό-
«λα κρίνονται εις τους ανθρώπους.
«Εγχομαι, ύπεψίαν όταν η ψυχή ά-
«παλλαγή του σώματος δεν ύπάρ-
«χει πλέον, άλλ' όπου αποθάνωμεν
«διακρίθεται και απέλλεται και ως
«πνεύμα φύγει η ως καπνός διασκε-
«δάζεται χωρίς ν' άρήση ουδέ ήγνος.
«Εάν όμως αυτη συγκεντροῦται εις
«τόπον τινα, των όποιών μίς άνέφερες
«δειών, εάν οι λόγοι σου πραγματο-
«ποιούνται, μεγάλην και ώραίαν ελ-
«πίδα θα είχομεν, ω Σώκρατες οι ά-
«θρωποι ήμεεις.» Πρὸς ταυτα ο Σω-
κράτης απήνητησε τῷ Κέβητι. «Και
«αρχαίο, τινα λόγον εκ των δογμα-
«τώ του Ηυλάγόρου και Όρφέως, αι
«ψυχαι φύγουσαι έντεθεν, παρείον.
«αται εκει και πάλιν επιστρέφουσιν εκ
«των τεθνεωτων εις τους ζώντας.
«Και αν μιν τουτο ούτως έχη εκ των
«νεκρών αναγεννώνται οι ζώντες, ε-
«πεται δε αι ψυχαι μας πρό της έ-
«πιστροφής των εύρίσκονται εις τον
«αόθην, διότι βεβαια δεν ήθελον έπα-
«ναζή, εάν έχανοντο καθ' ολοκληρίαν.
«Και αν μιν φανερά εδίδεσκαι, ότι
«οι ζώντες ούδαμῶθεν άλλθεν γεννών-
«ται, είμη εκ των τεθνεωτων άλλης
«αποδείξεως χρείαν δεν είχομεν, αν
«όμως δεν έχη ούτω αποδείξεις άλλ-
«λας χρείαιζόμεθα.»

«Εκ τούτων η ύπερβία της ψυχής
έστιν αναμειβόλη. Εκτός όμως τού-
των, εν η ψυχή δεν ύπηρεχει, εάν η
ψυχή δεν ήτο άθάνατος, πως θα έδλε-
πον τας ελπίδας των εκ πληρουμένης
οι όπαδοί της άρετης; οι αυστηροί
εμπληρωται των ανθρώπων χρεών;
Οι πίπτοντες ύματα εν τούς πύλεμοις,
εν τούς άνωμαλίαις της ζωής χάριν
της εκυτων πατρίδος, χάριν της άρε-
της, έπρεπε τάχα κατά τας υστάτας
στιγμάς του βίου των να βλέπωσι πύ-
σας τας εύγενεις ελπίδας των να
σθινόνται και να ματαιώνται; Εξ
αντιθέτου, εάν η ψυχή δεν ήτο άθάνα-
τος και δεν ύπηρεχε μέλλουσα άντα-
μοιβη, ποιος φραγμαίς ήθελε κωλύσει
την κακούργον από τας αμφοτέρους ιδε-
ας του; Ποίος ήθελεν ελαττώσει τας
θρηνώσεις των τυράννων άρέξεις; Οί
τιενόται όμως όταν στρέφουσι τους
δοθαλμούς των εις το παρελθόν, από-
τροπιάζονται μόνι θεωρούτες σείραν
άλληπαλληλῶν, άδικών των πτωχών
θυσιών των, ήματωμένα πτώματα
της κακούργου βελήσεως αυτών. Ηιέ-

ζονται υπό της συνειδήσεως δια τας
κακάς πράξεις των και ρίπτουσι πλέον
την μαιφόνον μάχαιραν και αντ' αυ-
της λαμβάνουσι την ράβδον της δικαι-
σύνης και της ισότητος, φοβούμενοι
το μέλλον, φοβούμενοι την μέλλουσαν
ποτε ανταπόδοσιν των έργων των υ-
πό του άδικαστου των πάντων Κριτού.
Ιδού και έτερα αποδείξεις της ύπαρξε-
ως και άθανασίας της ψυχής.

(ακολουθεί).

Β. ΗΡΟΞΕΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

Ημεις Κ. Πανουρίας, Ηρόξενος
της Α. Μεγαλειότητος εν Κύπρω προσ-
καλούμεν τους δκνυστάς του αποθι-
σαντος υπηκόου Έλληνος Κωνσταν-
τίνου Άρώνη, όπως έντος δεκα τρισά-
ρων (αριθ. 14) ήμερών από της δημο-
σιεύσεως της παρούσης ύποβήλων εις
το Ηροξενίον τας αποδείξεις των
αξιώσεων των, άλλως παρελθούσης
της προθεσμίας ταύτης πάντα αξιώσις
αυτών θελει απορριπτεσθαι ως απα-
ράδεκτος.

Ο Ηρόξενος της Ελλάδος
Κ. Δ. ΠΑΝΟΥΡΙΑΣ.

«Εν Λάρνακι ήη 11,23 Φεβρουαρίου 1894

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τα τελευταία ψυχή επήνεγκον τον
θάνατον εις πλείστα πρόβχτα εν τῷ
άνω κυρίως διαμερίσματι της έπαρ-
χίας Λάρνακος. Το εν όγδοόν περιπου
των προβατων τούτων εξέλιπον. Οι δε
πάγοι ουχι μόνον εν τή έπαρχία η-
μῶν, άλλα και εν Λευκωσία και άλλ-
λαχού προύξενθησαν σημαντικας βλα-
βας, καλύφοντες τα σπαρτά. Αλλ'
ήδη, από χθες μάλιστα, ο καιρός έ-
μετριάσθη και έχομεν κατα το μάλ-
λον και ήττον ερηίσιους ήμέρας.

Δια του γαλλικού άτμοπλοίου της
παραθούσης τετάρτης επανέκυψαν
εν Κύπρω ο κόμης και η κόμισσα
Μαίτσα και ο αρχιλοριστής και αρχι-
τελώνης της νήσου κ. Τελλός.

Μετ' εύχαριστήσεως αναγράφομεν,
ότι εν Αθηναίω συνεστήθη άνωγειω
στήριον υπό την επωνυμίαν η «Πα-
τρις» και υπό την προεδρίαν του Λ. Ν.
Γαβριηλίδου.

Ηληρορορούμεθα ότι ο κόμης Μά-
τσα μετατίθεται προσεχώς εις Καίρον.

Τήν παρελθούσαν δευτέραν εμελι-
μείσθη εν ταυθα το άτμοπλοιο, Wen-
sleydale της Prince Line, κωμισαν
και τας πραγματείας του Iron Prince
οπερ περιμένεται εν Λεμεσσῶ την δευ-
τέραν.

